

[Chr. Nielsen.]

hvis Resultat blev offentliggjort i 1945, en Undersøgelse, der beskæftigede sig med Lærlingetilgangens Bevægelser og en Række dermed forbundne Problemer. Jeg ser derfor ikke nogen som helst Grund til at nedsætte en Kommission, medmindre det skal være for at trække Sagen ud, saa at man har noget at undskylde sig med. Vi ved, at den Slags Sager kommer til at ligge godt bevaret i Kommissioner. Der kan gaa Aar og Dag, forinden Spørgsmaalet finder sin Løsning. De Lærlinge, der er i Lære i Dag, kan ikke være tjent dermed, og for dansk Industri vil det med Hensyn til Lærlingetilgangen være til Skade, hvis man ikke omgaaende tager Spørgsmaalet op og paa en lang Række Omraader faar gennemført de Ændringer, der er nødvendige. Jeg skal her pege paa eet Spørgsmaal: Den tekniske Skoleundervisning. Dette Spørgsmaal er af saa gammel Dato, at det afgjort ikke er nødvendigt at henlægge det i nogen Kommission; med de Undersøgelser, der hidtil har været foretaget, kan man gøre sig klare Begreber om, hvorledes en Nyordning kan finde Sted. Hvis man vil se forstaaende paa Spørgsmaalet, er det muligt at realisere Lærlingenes og Arbejderbevægelsens gamle Krav om Indførelse af Dagskoleundervisning. Kravet afvises ustandseligt fra Arbejdsgiveres og Haandværkermestres Side, men jeg vil hertil bemærke, at naar en Lærling har gennemsnitlig ca. 225 Undervisningstimer i Vinterhalvaaret, vil det, naar man gaar ud fra en Arbejdsdag paa 8 Timer, sige, at det kunde lægges om, saa at der blev Dagskoleundervisning een Dag om Ugen i Vinterhalvaaret. Det er til at overkomme for enhver Haandværkermester og industridrivende, og hvilken betydelig Fordel det vilde rumme for Lærlingene, den danske Industri og Samfundet, turde dog være indlysende. Man kunde endnu bedre tilrettelægge hele dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at vi effektivt udnyttede de tekniske Skoler. Der er noget inkonsekvent i, at disse det halve Aar staar ledige. Ved at indføre Dagskoleundervisning hele Aaret igennem kunde man med en halv Dag om Ugen yde Lærlingene Dagskoleundervisning, og det er klart, at Undervisning i et større sammenlagt Tidsrum vilde være langt mere betydningsfuld end den Time eller halvanden eller to, man nu har i de tekniske Skoler.

Endelig er der Spørgsmaalet om Ferien til de unge. Det var et Fremskridt, da vi naaede frem til de 14 Dage, men

jeg tror, at man ikke kan stoppe herved. Vi maa naa frem til, at de unge Mennesker, der har denne pludselige Overgang fra Skolen til Arbejdspladsen, faar en noget længere Ferie. Jeg tror, det er noget, der vil komme Samfundet umaadeligt til gode, og det vil være naturligt, at vi faar en Løsning paa dette Spørgsmaal.

Jeg skal ikke yderligere forbyde mig i de Ting, det kunde være rimeligt at man omgaaende fik taget op og fik ændret i Lærlingeloven. Jeg vil gerne til Slut sige, at jeg finder det højst besynderligt, at den højtærede Arbejdsminister har fundet Anledning til at forelægge dette Lovforslag i Landstinget, naar han dog ved, at der i Folketinget er forelagt et Lovforslag med Henblik paa Revision af Lærlingeloven. Anstændigvis synes jeg, det havde været mere rimeligt, om Arbejdsministeren havde forelagt sit Lovforslag først i Folketinget, saa at de to Forslag kunde have været behandlet under eet.

Jeg hører nu, at der skal nedsættes et Udvalg til at beskæftige sig med det foreliggende Lovforslag. Jeg henstiller til Udvalget, at man ud fra de Bemærkninger, jeg her har gjort, søger at faa ændret det foreliggende Lovforslag saaledes, at det kommer i bedre Overensstemmelse med de Krav, som baade Samfundet og Arbejderbevægelsen med Ret og Rimelighed kan stille.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget, som jo er let overskueligt. Jeg er, som jeg sagde ved Lovforslagets Forelæggelse, klar over, at der er adskillige Problemer vedrørende Lærlingeloven, som maa tages op til nærmere Prøvelse, og i den Anledning har jeg jo bebudet, at der maa nedsættes en Kommission. Jeg har imidlertid ment, det var unødvendigt at lade disse to bestemte Problemer afvente en Kommissions Arbejde med Loven i øvrigt, og derfor har jeg altsaa valgt den Vej at fremsætte dette lille, enkle Lovforslag, som jeg haaber maa faa en hurtig Udvalgsbehandling, saa at vi snart kan faa det færdigt.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen kritiserede, at Lovforslaget var fremsat her i Landstinget og ikke i Folketinget. Det skyldes den Omstændighed, at man skal fordele Arbejdsstoffet mellem de to høje Ting. Som man ser, er der kun denne ene Sag til Behandling her i Dag, og det er jo Udtryk for, at der mangler Arbejdsstof i Landstinget. Det er dem